

Az adatok meglehetősen nagy eltérést mutatnak az albánok becslésétől. De elismerik, hogy az övék felületesen készült, nem szakemberek állították össze, így elfogadják a miénket.

Befejező munkák időszaka

Szeptember 16-tól 20-ig a nagy munka és az idegfeszültség korszaka volt. Az albánoknak teljesen kidolgozott, részletes javaslatot akartunk átadni és lehetőleg a legfontosabb kérdéseket jegyzőkönyvileg rögzíteni. Ezért be kellett vezetni a rendes munkaidőt. Reggel 7 órától este 8-ig, néha éjjel utánig folyt a munka. Karcsi és Pista a költségszámításokon dolgoztak, Bandiék az összesítő táblázatokat készítették el.

18–19-én a jövedelmezőségi számítást is elkészítettem, összeállítottam a zárójegyzőkönyv tervezetét és a mellékleteket is.

Az 52 km kövezett út, a 35 km normál nyomtávú vasút, a fűrészüzem és gyantafinomító, valamint az egész felszerelés (vasúti gördülőanyag, közelítő berendezések, építőipari gépek) összes költsége 134,7 millió Ft. Az egész beruházás 5,9 év alatt megtérül.

A nagy munka természetesen idegfeszültséggel és elkerülhetetlen összekoccanásokkal járt. Eléggé paprikás volt a hangulat, ami szerencsére hamarosan feloldódott, mert 19-én az egész anyaggal elkészültünk és az egészet albán nyelvre lefordítva, 20-án délelőtt átadtuk az albánoknak.

Mellékletként csatoltuk az állományfelvétel és a várható fakitermelés fafajonként és választékcsopontonként részletezett összesítő kimutatását, valamint a tervezett feltáróút és a normál nyomtávú vasút meghosszabbításának térképen rögzített helyszínrajzát, továbbá a létesítményenkénti költségvetést és a gazdaságossági számítást 1-1 példányban.

Az előzetes egyeztetés alapján a zárótárgyalást 24-ére terveztük. Mivel addig semmi dolgunk nem volt, elhatároztuk, hogy igénybe vesszük az albánok által felajánlott déli túrát.

Kirándulás Dél-Albániába

Az indulást szeptember 21-én reggelre terveztük. Az idő és a rendelkezésre bocsátott gépkocsi kihasználása céljából 20-án délután kocsival felmentünk a Tirana-i vízvezeték kb. 1200 méter magasságban levő végéig, a Mali i Dajtira. Az út nagyon érdekes és szép volt. Olaj- és babérfaerdőkön vitt keresztül. Emellett azonban minden elképzelést felülmúlóan rossz volt. Az eredmény az lett, hogy borzalmasan elfáradtunk és rugótörést kaptunk. Ez utóbbi volt a legkellemetlenebb, mert a másnapi déli túrára tervezett korai indulást lehetetlenné tette.